



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Perfectionibus Moribusque Divinis Libri XIV

Lessius, Leonardus

Antverpiae, 1620

Cap. VI. Recollectio precatoria de Sapientia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46817](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46817)

dæmonum & Angelorum, omnis vita naturalis & supernaturalis, huius sæculi & futuri, temporalis & æterna. Denique, sicut ipse est omnium existentium esse superessentiale, ita omnium uiuentium vita superuitalis, ut Dionysius cap. 6. De diuinis nominibus ait.

- 44 Tribuitur Deo *vita* maximè ratione intelligentiæ & sapientiæ: hæc enim est prima & suprema vita, seu vitalis operatio, à qua omnis alia vita procedit. A sapientiâ enim manat amor: per hæc autem cetera omnia sunt condita & formata. Deinde in ipsius sapientiâ omnia uiuunt: ipsum enim intelligi, & intellectu formari, est quoddam esse & vita intelligibilium; & intellectio rei, est ipsa res modo intelligibili. Itaque sapientiâ diuinâ est omnium vita, & per eam Deus sibi & omnibus uiuit, & omnia ipsi uiuunt, & adsunt, & splendent, & immutabiliter in ipso perseverant ex omni æternitate in omnem æternitatem.

Conuenit
Deo ratione
sapientiæ.

CAPVT VI.

Recollectio precatoria, de Sapientiâ.

- 45 **I**LLUMINA oculos meos, Lux primæua; dissipa tenebras animæ
meæ, Sol æternæ. *Emitte lucem tuam & veritatem tuam, ut me
deducant & adducant in montem sanctum tuum, & in tabernacula tua.* Psal. 42.
Tu enim omnis lucis & intelligentiæ origo, omnis mentis & sensus
auctor. Sine tua irradiatione omnia in tenebris & nocte ignoran-
tiæ sepulta iacent: omnes artes & scientiæ, tenues sunt adumbra-
tiones tui: tota sapientiâ Angelorum, scintilla quædam exigua in-
finitæ lucis tuæ.
- 46 Tu fons omnis pulchri & amabilis, omnis formæ & speciei, om-
nis ordinis & proportionis, omnis congruentiæ & concordiæ, om-
nis sympathiæ & antipathiæ. Tu omnibus in rebus naturam &
speciem finxisti, & in omnium rerum partibus consensum & ana-
logiam, numerum & ordinem, mensuram & modum statuisti. Tu
primæuum signaculum omnium, omnia penetran- puritate & Sap. 7.
subtilitate tua, intrinsecus formans pariter & disponens omnia in
omnibus.
- 47 Et quamuis attingas à fine ad finem, à summis ad extrema, teque Sap. 8.
in omnia inferas; non tamen permisceris alicui, nec vllius tactu
inquinaris, sed in tuo nitore & sinceritate persistas. Infiniti sunt pro- Sap. 7.
cessus tui, quibus ad creaturas tuas vel formandas, vel illuminan-
das.

das descendis, & super eas effunderis; & tamen in tua immutabili idempnitate, supra omnia creata, firmiter fixa perseveras. Innumera-
bilia nobis per seruos tuos locuta es, & innumeris te modis & for-
mis patefecisti mentibus hominum; & tamen vno simplicissimo-
que conceptu perficis omnia.

Omnium es auctor & artifex, omnium exemplar, mensura, & 48
finis. Nec solum eorum quæ sunt, & iam exterius speciem à te sibi
impressam acceperunt, siue inuisibilia ea sint, siue visibilia, fictor
es, sed etiam eorum quæ non sunt, & tua omnipotètia fieri possunt,
quæ infinities plura sunt. Omnia enim hæc excogitasti, & apud te
formasti ante sæcula, & retines in conspectu tuo, quamuis ea num-
quam foris extra te condere decreueris: sicut magnus quispiam ar-
chitectus multas palatiorum formas excogitat, menteque retinet,
quibus apud se gaudet & triumphat, quamuis ea numquam ex-
struere foris statuerit.

*In oculis di-
uini sapien-
tia non mi-
nus lucent
possibilia
quam ex-
istentia.*

Hæc omnia apud te summè perfecta existunt, & lucent ab æter- 49
no coram te (non minùs quàm quæ exterius condidisti) circumfu-
sa lumine tuo, singula in specie & ordine suo: iisque gaudes &
triumphas in luce tua inaccessibili, vbi ea possides. Ibi corrumpi
non possunt, non veterascere, non offundi tenebris, non excide-
re tibi; sed in eodem semper splendore immutabilia & æterna
persistent.

O admirabilem sapientiam cui omnia præterita & futura sunt 50
præsentia, cui omnia temporalia sunt æterna, cui omnia insensibi-
lia & mortua viuunt; cui omnia quæ non sunt, existunt; quæ to-
tam simul ambit æternitatem, quæ omnem exhaurit infinitatem,
quæ vniuersam intra se capit immensitatem! Omnia intra te æter-
num esse habent, & æternam vitam, initio & fine carentem, &
prorsus immutabilem. Habent quidem singula in seipsis esse
quoddam sibi intrinsecum, siue actu, siue potestate, sed hoc in re-
bus creatis habet initium, estque mutabile, neque non-viuentibus
vitam tribuit. Verùm, præter hoc esse quod in seipsis obtinent, ha-
bent in diuina mente & sapientia tua esse quoddam extrinsecus
veluti infusum, sempiternum & immutabile. Intelligere enim, est
quoddam intelligibile esse, per quod in mente veluti in spiritali
quodam mundo existunt, splendent, & viuunt. Sapientia igitur tua,
est omnium intelligibile esse, & vita, & lux, iuxta illud, *Quod
factum est, in ipso vita erat*, vt S. Augustinus & multi Sanctorum
intelligunt.

Ioan. 1.

In

51 In diuina essentia sunt omnia tamquã in primordiali rerum fundo & fundamento ; in potentia vt in causa effectrice ex nihilo ; in sapientia formaliter & obiectiue , & velut in causa exemplari. Sapientia primò in essentiam conuersa , eam omnino comprehendit , se illi exæquans , & prorsus commetens. Ex vi huius comprehensionis sequitur immediatè omnium possibilium conceptio seu effectio : ex hac , omnium operum & effectuum , quæ à creatura tam possibili quàm existente fieri possunt , distincta notitia : hinc omnium eorum quæ quauis hypotheti futura essent , clara intuitio : denique omnium reipsa vel præsentium , vel præteritorum , vel futurorum æterna visio. Hoc modo & ordine sapientia tua in quinque velut sphaeras obiectorum & intelligibilium præcedit , & quidquid attingit reliquorum , ex vi comprehensionis essentia attingit , quæ omnium possibilium ratio prima est & fundamentum. Itaque in te non solum vniuersitas sapientia & intelligentia , sed etiam vniuersitas obiectorum & intelligibilium.

52 Tibi gloria , plenitudo lucis , plenitudo veritatis : tibi gloria ab omni creatura , & supra omnem creaturam apud teipsam , vbi clara & consummata excellentia diuinæ notitia. Splendet quidem excellentia tua in mentibus Angelorum & Sanctorum , estque hic splendor gloria quædam tua ; verum infinite clariùs splendet in sapientia tua : sicut infinita lux clariùs lucet quàm scintilla modica. Ibi ergo sapientia laudet animam suam , ibi glorificet se ; & omnis creatura congaudeat & congratuletur illi , laudet , benedicet , & glorificet illam. Non eges gloria & laude nostra : infinita claritati per scintillam nulla fit accessio. Sed hæc profunt nobis. Nosse enim & laudare te , summum bonum nostrum , & vita æterna est.

M DE